

Каква се е пролет задала,
 каква се е гора развила,
 развила, раззеленила,
 под всяко дърво и юнак,
 във всяка долина и байрак!
 Хаджи Димитър войвода
 с дванайсет мина дружина
 печено агне ядяха
 и руйно вино пияха.
 Войвода дума дружина:
 – Дружина вярна, сговорна,
 който му й младо булчето
 и му се дребни децата
 да иди да ги навиди.
 Васил войвода думаше:
 – Войвода Хаджи Димитре,
 хайде през Градец да минем,
 че ми е младо булчето
 и ми са дребни децата,
 да идем да ги навидим.
 Войвода дума Василе:
 – Василе, бре Рахнеоолу,
 как ще през Градец да минем
 като го казват лошаво,
 на всяка порта караул,
 на вашта порта два кола,
 два кола, два караула,
 Василе, ще ни изловят,
 изловят, ще ни избият.
 Васил войвода думаше:
 – Войводо, Хаджи Димитре,
 аз имам добра братовица,
 тя няма да ни издаде.